

ЧЕЛОВЕКЪ ПРЕДНОДАГА И БОГЪ РА- СПОДАГА.

Шкрай ко Господу пѣть твой, и оупокай на
Него: и той соткоритъ. (Псам. 36. ст. 5.)

Препоручи сѧ въ сичко Богу и не осланий сѧ
на чловѣчески-те рѫце. Уздай сѧ словодно на Не-
говътъ благость; спроти Него нѣма ниро нити го-
лѣмо нити трудно; нѣма ниро ѹто Той не бы мо-
гвал да сътвори за прославленіе-то на имѧ-то си.

Що гоѓд си нѣкоги Нему или на него то у-
пракленіе оставилъ, сичко въ Той така устроилъ,
какъ то є за тебе найдобрѣ; онока, ѹто ты съ
твоихъ-те памети неси могвлъ да разумѣешъ, то въ Той
одакно и одакно предвиделъ. Какко въ рѣшилъ Той въ
ской-атъ сокѣтъ, то ѹте така и да буде; безъ Него-
вътъ воли ниро неможе да сѧ случи.

Кой-то сѧ на чуждъ рѣчъ и на чуждъ помоћь
осланѧ, той въ пропадналъ. Такъ въ така асна и о-
скедочена истина, какко-то ѹто въ две и две четыри.
Тука не трѣбука много и длаговременно искусство.
Прокеди само нѣколко години съ чловѣцы-те, пакъ
тогава ѹте да сѧ увѣришъ, чи въ така. И самы-те